

January 27, 1966

Note of Conversation Regarding Audience of Leslie Charles Glass, the Ambassador of Great Britain in Bucharest, with Comrade Nicolae Ceaucescu, General Secretary of the Central Committee of the Rumanian Communist Party

Citation:

"Note of Conversation Regarding Audience of Leslie Charles Glass, the Ambassador of Great Britain in Bucharest, with Comrade Nicolae Ceaucescu, General Secretary of the Central Committee of the Rumanian Communist Party", January 27, 1966, Wilson Center Digital Archive, ANR, Fond CC al PCR, Secția Relații Externe, Dosar 181/1966, February 3, 1966, f. 3-7. Translated by Larry L. Watts

<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/122562>

Summary:

This conversation occurs between Leslie Charles Glass, British Ambassador to Bucharest, and Nicolae Ceaucescu, and discusses the Western wariness of China, but also the favorable view held by Britain toward Romania's passive, but friendly, relations with China.

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan

Translation - English

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
 MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Nr.17/00122

— Arhiv. Comitetului Executiv —
 al C. C. al P. C. R.
 Nr. 258 / 01.03.1966.

Original Scan

STRICT SECRET

Direcția Treburilor C.C. al P.C.R.
 Nr. 213/B. 3.II.1966.

TOVARASULUI NICOLAE CEAUSESCU
 SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL
 AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

Vă trimitem alăturat proiectul notei de convorbire
 avută de dv. cu L.Ch.Glass, ambasadorul Marii Britanii
 la București, în ziua de 27 ianuarie 1966.

In cazul că sînteți de acord cu conținutul notei,
 vă rugăm să o aprobați și să dispuneți eventuala ei
 difuzare.

MINISTRU,

C. Mănescu
 Corneliu Mănescu

28 ianuarie 1966

STRICT SECRETNOTA DE CONVORBIRE

La 27 ianuarie 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit în audiență pe Leslie Charles Glass, ambasadorul Marii Britanii la București, la cererea acestuia.

A fost de față S. Celac, atașat în M.A.E., în calitate de interpret.

Convorbirea a durat 45 de minute.

L. Ch. Glass și-a exprimat recunoștința pentru acordarea audienței, arătând că a avut deja prilejul să poarte discuții cu alte eminente personalități din conducerea României, însă resimțea ca o lipsă faptul că nu a putut întâlni pînă în prezent pe secretarul general al Comitetului Central al partidului conducător. Această întrevedere este cu atît mai valoroasă pentru ambasadorul britanic, cu cît are loc chiar în preajma vizitei în Anglia a unei înalte delegații române, condusă de Alexandru Bîrlădeanu, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Ambasadorul englez a declarat că, personal, este foarte mulțumit de faptul că a fost numit ambasador în România, a reușit deja să îndrăgească țara, poporul, oamenii, să aprecieze politica înțeleaptă pe plan intern și extern a guvernului român. Relațiile anglo-române au cunoscut în ultimii ani o evoluție favorabilă; între cele două țări nu există probleme deosebite. Ambasadorul a arătat că singura problemă pendinte, cea a reglementării pretențiilor financiare engleze, se va lua în discuție încă în cursul acestui an și speră că se va ajunge curînd la o soluționare echitabilă. Un eveniment deosebit în relațiile bilaterale îl constituie apropiata vizită în Anglia a prim-vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al României, care va avea contacte la nivel înalt, de fapt, cu toate personalitățile de frunte ale ierarhiei guvernamentale britanice.

- 2 -

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a exprimat satisfacția de a avea această convorbire cu ambasadorul Marii Britanii. Relațiile româno-engleze, care au deja o anumită vechime, au continuat să se dezvolte pozitiv în ultimii ani și există perspectivele sporirii multilaterale a relațiilor, în special în domeniul economic, ca și în sfera schimburilor culturale. În România este apreciat interesul pe care îl acordă guvernul britanic vizitei delegației guvernamentale române condusă de Alexandru Bîrlădeanu, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ca și faptul că delegația va fi primită la nivel corespunzător. Desigur că delegația va avea ocazia să poarte discuții și să examineze posibilitățile dezvoltării viitoare a relațiilor româno-engleze. În ceea ce privește arieratele financiare, aceasta este o problemă mai veche, care va trebui rezolvată, ajungîndu-se la o soluție reciproc acceptabilă, așa cum s-a procedat în reglementarea unor probleme similare pe care România le-a avut cu alte țări.

L. Ch. Glass a arătat că în Anglia au fost urmărite cu mare atenție acțiunile politice ale României, afirmarea sa independentă în afacerile internaționale. A suscitat un interes deosebit modul în care concepe România noțiunea de coexistență pașnică. Pînă recent, era răspîndită părerea că ideea de coexistență pașnică presupune o luptă înverșunată pe toate fronturile cu singura rezervă că se evită izbucnirea unui război nuclear. Or, în măsura în care aprecierea părții engleze este corectă, România se pronunță pentru coexistență într-un sens activ, care implică și o anumită doză de cooperare și înseamnă, de fapt, întrecere pașnică între cele două sisteme, întrecere care să demonstreze în ultimă instanță care sistem este mai bun, mai adecvat nevoilor oamenilor.

În acest context, ambasadorul englez a arătat că în Anglia și în general în lumea occidentală se intensifică îngrijorarea în legătură cu evoluția politică a Chinei. Problema cea mai complicată în această privință este că Occidentul nu a ajuns încă la o înțelegere cît de cît rațională a modului de gîndire al chinezilor. Poate că la baza temerilor în legătură cu China stă tocmai imposibilitatea de a înțelege cu exactitate ce se petrece în mintea chinezilor, scopurile acțiunilor lor. În acest sens,

- 3 -

pot fi amintite declarațiile conducătorilor chinezi despre revoluția mondială, aparenta lor lipsă de preocupare în legătură cu consecințele posibile ale unui război nuclear mondial.

Desigur, Marx și Lenin au fost oameni foarte importanți ai timpului lor, care au elaborat o nouă viziune asupra lumii. Însă, în perioada în care ei au scris marile lor lucrări nu exista încă un factor extrem de însemnat, care se manifestă în viața internațională acum, în condițiile lumii contemporane - pericolul devastării totale în urma unui război nuclear global. Factorul nuclear a modificat esențial datele problemei.

Prin politica sa înțeleaptă, elaborată "la rece" și condusă cu sobrietate - a spus în continuare ambasadorul englez - România și-a creat platforma unică de a avea relații bune cu China, întreținând în același timp legături strânse cu celelalte țări socialiste și dezvoltându-și relațiile cu statele vestice. Această politică echilibrată și elastică se bucură de o înaltă apreciere în Anglia și în alte părți ale lumii. Poate că tocmai datorită acestei situații singulare, România, care are posibilități de contacte cu China incomparabil mai largi decât oricare altă țară din lume, ar putea - în cazul în care ar considera util și la momentul oportun - să ajute Occidentul în a înțelege mai precis politica Chinei, modul de a gândi al conducătorilor chinezi.

Precizând că ridicarea acestei probleme constituie elementul principal al audienței solicitate, ambasadorul L. Ch. Glass a adăugat că îi este cunoscut faptul că România nu intenționează să se angajeze în vreo acțiune de mediere. În cazul de față nu ar fi vorba de o mediere, ci de împărtășirea unor cunoștințe pe care țările occidentale nu au posibilitatea practică de a le dobîndi. În cazul în care guvernul român ar considera potrivit să analizeze în spirit favorabil această chestiune, guvernul englez ar aprecia mult un asemenea gest.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că, în relațiile sale externe, România promovează cu consecvență o politică de coexistență pașnică, de prietenie și colaborare cu toate țările, indiferent de sistemul lor social. Noțiunea de coexistență este, desigur, mai largă și se pretează la diverse interpretări. În concepția guvernului român, coexistența pașnică se referă la

./.

- 4 -

relațiile dintre state avînd sisteme sociale și politice diferite și ea presupune posibilitatea unei colaborări active, în special în domeniul economic, precum și în domeniile politic și cultural, care cuprinde sfera mai largă a schimburilor tehnico-științifice, artistice, editoriale etc. Coexistența pașnică implică respectarea principiilor fundamentale care guvernează relațiile între state - independența și suveranitatea, neamestecul în treburile interne, egalitatea în drepturi și avantajul reciproc. Cultivarea și promovarea coexistenței pașnice pe o bază principială fermă crează premisele unei mai bune cunoașteri și înțelegeri reciproce între țări și popoare, fac posibilă soluționarea treptată a unor probleme divergente care mai persistă în relațiile dintre state.

În ceea ce privește aspectul întrecerii pașnice, trebuie remarcat că nu se poate vorbi de fapt de întrecere între două sisteme. Victoria unei orînduiri sociale într-o țară sau alta va fi rezolvată de forțele interne, de clasa muncitoare, de popor. România consideră că orice modificare în structura social-politică a unei țări este atributul exclusiv al poporului, al clasei muncitoare din țara respectivă.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a confirmat ideea exprimată de ambasadorul englez în sensul că România nu are intenția să se erijeze în mediator și a arătat în continuare că nu înțelege motivele îngrijorării guvernului englez în legătură cu politica dusă de Republica Populară Chineză. Este cunoscută cumpătarea cu care acționează guvernul chinez în multe probleme internaționale. De pildă, chiar și într-o chestiune atît de clară cum este cea a Taivanului, guvernul Republicii Populare Chineze a declarat că este gata să caute o reglementare pașnică cu Statele Unite, desigur cu condiția respectării depline a intereselor vitale ale Chinei. Pe de altă parte, neparticiparea la diferite organizații internaționale a R.P. Chineze nu poate fi pusă în nici un caz în seama guvernului chinez sau pe seama tendinței R.P. Chineze de a se izola de viața internațională ci este rezultatul politicii deliberate a Statelor Unite ale Americii și altor puteri occidentale, care se opun ca R.P. Chineză să-și ocupe locul ce i se cuvine.

de la Trănze

6

- 5 -

În ceea ce privește cunoașterea modului de a gândi și acțiunea al conducerii chineze, se știe că Marea Britanie întreține relații diplomatice cu R.P. Chineză și are posibilități depline de a-și valorifica contactele, de a afla în mod nemijlocit punctul de vedere al guvernului chinez într-o problemă sau alta. Mai mult, avînd posibilități mai largi în acest domeniu, guvernul Marii Britanii ar fi fost în măsură să explice guvernului Statelor Unite ale Americii că nu urmează o politică justă și realistă față de China și să-l influențeze pe linia adoptării unei atitudini mai raționale.

Intervenind, ambasadorul L. Ch. Glass a afirmat că relațiile diplomatice anglo-chineze se mențin la un nivel redus, Anglia fiind reprezentată de un însărcinat cu afaceri, din cauza refuzului părții chineze de a proceda la un schimb de ambasadori. În orice caz, nu poate exista un termen de comparație între posibilitățile de contact și informare pe care le are reprezentantul englez la Pekin și cele care i se oferă ambasadorului Marii Britanii la București. L. Ch. Glass a recunoscut că există multe "elemente nefericite" în poziția Statelor Unite și, în general, a puterilor occidentale față de China, cum ar fi politica de îngădare sau atitudinea adoptată în problema primirii Chinei în O.N.U.

În altă ordine de idei, ambasadorul englez a anunțat că ar mai avea de ridicat o problemă cu un caracter mai delicat, însă față de care guvernul Marii Britanii manifestă un interes special, adăugînd totodată că nu insistă sub nici o formă să primească răspuns.

În ultimii trei ani, România s-a impus pe arena internațională ca un stat independent și suveran, și-a afirmat personalitatea în rîndul celorlalte țări socialiste. La acest punct, ambasadorul Glass a declarat că a urmărit cu foarte mult interes spectacolul festiv cu prilejul zilei Unirii din seara zilei de 24 ianuarie, din care, după părerea sa, s-a desprins ideea "continuității spiritului românesc". Politica de independență și suveranitate a României a fost confirmată cu ocazia vizitei delegației de partid și guvernamentale române în U.R.S.S., în vara anului trecut. Simpla lectură a Comunicatului comun dat publicității la încheierea vizitei arată că guvernul Uniunii

./.

- 6 -

Sovietice a acceptat marea majoritate a tezelor românești privind relațiile dintre țările socialiste.

Intrebarea esențială care se ridică ar putea fi formulată în felul următor: apreciază oare conducerea română că guvernul sovietic a aprobat și și-a însușit în mod sincer principiile formulate în Comunicat, sau ar exista posibilitatea ca Uniunea Sovietică să încerce exercitarea unor presiuni politice și economice asupra României în vederea modificării cursului ei actual?

Marea Britanie nu s-ar bucura dacă între România și URSS ar izbucni vreo neînțelegere. Guvernul britanic ar dori să nu existe certuri nicăieri în lume, inclusiv în situația dată.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a precizat de la bun început că relațiile dintre Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică sînt bune. În ceea ce privește conținutul Comunicatului comun dat în urma vizitei în URSS, ar fi greșit să se considere că Uniunea Sovietică "a acceptat" sau "a aprobat" anumite teze. Mai corect ar fi să se spună că, Comunicatul afirmă principiile care stau la baza relațiilor dintre România și Uniunea Sovietică și care corespund politicii celor două țări. Comunicatul reprezintă o reafirmare a principiilor de bază care călăuzesc relațiile dintre țările socialiste, principii pe care România le-a urmat și le va urma cu consecvență. În același timp, nu este un secret pentru nimeni, inclusiv pentru ambasadorul Marii Britanii, că în trecut au apărut unele diferențe de opinii între România și anumite țări socialiste în legătură cu unele probleme ale colaborării economice. România consideră că instituirea unor forme sau organisme suprastatale pentru coordonarea sau dirijarea colaborării economice nu reprezintă o problemă de actualitate sau a viitorului apropiat, ci ține de o perspectivă istorică încă mult îndepărtată. Atunci cînd viața însăși va pune la ordinea zilei această problemă, se vor găsi și formele și metodele cele mai potrivite pentru soluționarea ei. Nu este exclus să mai aibă loc încercări de a reactualiza aceste idei, însă poziția României va rămîne aceeași, fiind bazată cu fermitate pe stricta respectare a principiilor cunoscute ale relațiilor dintre țările socialiste.

L. Ch. Glass s-a referit în continuare, cu titlu informativ, la unele probleme pe care le-a calificat ca fiind mai mă-

./.

- 7 -

runte, privind relațiile bilaterale anglo-române. El a menționat dorința părții britanice de a contribui mai substanțial la îmbunătățirea predării limbii engleze în România, eventual prin sporirea numărului de lectori englezi care predau în institutele românești de învățământ superior. O altă problemă este că, deși oamenii de afaceri din Anglia au apreciat elogios corectitudinea și exactitatea cu care partea română își îndeplinește obligațiile contractuale în cadrul tranzacțiilor de comerț exterior, s-au înregistrat și o serie de plângeri față de prelungirea uneori excesivă a negocierilor în faza premergătoare încheierii contractelor. Aceste tratative prelungite, în cursul cărora s-a intrat adesea în detalii tehnice minore, au imobilizat timp îndelungat la București pe reprezentanții conducerii unor întreprinderi britanice.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat atenția care se acordă în România studiului limbii engleze, ca limbă de circulație internațională, și a arătat că organizarea învățământului limbilor străine se face în conformitate cu nevoile și interesele țării, ținându-se seama și de necesitatea de a nu prejudicia printr-un precedent nedorit relațiile similare cu alte țări.

Problema scurtării perioadei negocierilor comerciale este în atenția forurilor române de resort, însă în abordarea ei trebuie avută în vedere necesitatea stabilirii cât mai precise a parametrilor tehnico-economici ai obiectivelor ce urmează a fi achiziționate, evitându-se astfel unele tranzacții mai puțin fericite care s-au făcut în trecut. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a relatat vizita pe care a făcut-o la instalația de polietilenă importată din Anglia, care a și început să producă în condiții normale. Au existat însă cazuri când unele instalații sau utilaje provenind din import, inclusiv din Anglia, nu au dat rezultatele dorite.

După cum este cunoscut, programul de dezvoltare economică a României în următorii cinci ani prevede continuarea în ritm susținut a industrializării țării și, în acest sens, există posibilitatea achiziționării unor instalații și utilaje industriale din Anglia. Este deci în interesul ambelor părți să se găsească mijloacele cele mai adecvate pentru asigurarea unor schimburi economice sănătoase, reciproc avantajoase.

./.

- 8 -

In incheierea convorbirii, ambasadorul L. Ch. Glass a mulțumit încă o dată pentru acordarea audienței și a întrebat dacă secretarul general al Comitetului Central are de ridicat vreo problemă care să fie adusă la cunoștința guvernului britanic.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a răspuns că nu are de ridicat nici o problemă deosebită. Cu ocazia apropiatei vizite în Anglia, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Birlădeanu, va avea posibilitatea, în discuțiile cu reprezentanții guvernului britanic, să prezinte poziția României față de problemele internaționale de interes comun și căile de dezvoltare a relațiilor româno-englize.

28 ianuarie 1966

[...]

L. Ch. Glass explained that in England the political actions of Romania, its independent affirmation in international affairs, were followed with great attention. The manner in which Romania conceives of the notion of peaceful coexistence has been of special interest. Up until recently, the opinion was spread about that the idea of peaceful coexistence presupposed an unrelenting struggle on every front with the single exception that it avoided the outbreak of nuclear war. But, to the degree that the English side has appreciated it correctly, Romania pronounces for coexistence in a pro-active sense, which also implies a certain dose of cooperation and means, in fact, peaceful competition between the two systems, competition that in the final analysis will demonstrate which system is the best and most adequate to the needs of the people.

□ In this context, the English ambassador explained that in England and in general in the Western world concern regarding the political evolution of China is intensifying. The most complicated issue in this regard is that the West has not yet achieved to even the smallest degree a rational understanding of the manner of thinking of the Chinese. It may be that the basis of the fears in regard to China resides precisely in the impossibility of understanding exactly what is going on in the mind of the Chinese, what is the aim of their actions. In this sense, one can recall the declarations of the Chinese leaders about world revolution, and their apparent lack of preoccupation with regard to the possible consequences of global nuclear war.

□ Certainly, Marx and Lenin were very important men of their time, who elaborated a new vision of the world. However, in the period in which they wrote their great works the extremely significant factor did not yet exist, that which is now manifest in international life, in contemporary world circumstances - the danger of total devastation as a result of global nuclear war. The nuclear factor has essentially modified the data of the problem.

□ Through its wise policy, elaborated dispassionately and conducted with sobriety - the English ambassador continued - Romania has created a unique platform of having good relations with China, maintaining at the same time close ties with the other socialist countries and developing its relations with western states. This balanced and elastic policy enjoys high appreciation in England and in other parts of the world. Perhaps it is due to this singular situation that Romania, which has incomparably greater possibilities of contact with China than any other country in the world, could - in case it considered it useful and at the opportune moment - help the West in understanding more precisely the policy of China, the manner of thinking of the Chinese leaders.

□ After clarifying that the raising of this problem constituted the principal element of the solicited audience, Ambassador L. Ch. Glass added that he is aware of the fact that Romania does not intend to engage in any activity of mediation. In this case it is not a question of mediation but of sharing some knowledge that the western countries had no practical possibility of gaining themselves. In case the Romanian government would consider it appropriate to analyze this question in a favorable spirit, the English government would appreciate very much such a gesture.

Comrade Nicolae Ceausescu underscored that, in its foreign relations, Romania promotes with consequence a policy of peaceful coexistence, of friendship and collaboration with all countries, regardless of their social system. The notion of coexistence is, certainly, broader and lends itself to different interpretations. In the concept of the Romanian government, peaceful coexistence refers to the relations between states having different social and political systems and it presupposes the possibility of an active collaboration, especially in the economic domain, as well as in the political and cultural domains, which comprise the larger sphere of technical-scientific, artistic, and editorial exchanges, etc. Peaceful coexistence implies the respect for the fundamental principles that govern relations between states - independence and sovereignty, non-interference in internal affairs, equality of rights and mutual advantage. The cultivation and promotion of peaceful

coexistence on a firm basis of principle creates the premises for a better knowledge and mutual understanding between countries and peoples, it makes possible the step-by-step solution of some divergent problems that still persist in the relations between states.

□Regarding the aspect of peaceful competition, it must be remarked that one cannot talk in fact about competition between two systems. The victory of any social order in one country or another will be resolved by internal forces, by the working class, by the people. Romania considers that any modification of the social-political structure of a country is the exclusive attribute of its people, of the working class of the respective country.

□Comrade Nicolae Ceausescu confirmed the idea expressed by the English ambassador in the sense that Romania has not intention to pose as mediator and explained in continuation that he does not understand the motives for the concern of the English government regarding the policy conducted by the People's Republic of China. The prudence with which the Chinese government acts in many international problems is well known. For example, even on a question as clear as that of Taiwan, the Chinese People's Republic declared that it is ready to seek a peaceful resolution with the United States, certainly with the condition of full respect for the vital interests of China. On the other hand, nonparticipation of the P.R. China in various international organizations can in no case be blamed on the Chinese government or on the tendency of the Chinese P.R. to isolate itself from international life but it is the result of the deliberate policies of the United States of America and other western powers, which oppose the P.R. China from occupying the place that it deserves.

□Regarding knowledge of the way of thinking and acting of the Chinese leadership, it is known that Great Britain maintains diplomatic relations with the Chinese P.R. and has all possibilities for exploiting those contacts, of finding out directly the point of view of the Chinese government on one issue or another. Moreover, having broad possibilities in this domain, the government of Great Britain would have been capable of explaining to the government of the United States of America that it is not pursuing a fair and realistic policy towards China and of influencing it along the line of adopting a more rational attitude.

□Intervening, Ambassador L. Ch. Glass affirmed that Anglo-Chinese diplomatic relations are maintained at a reduced level, England being represented by a charge d'affaires, because the Chinese side refuses to proceed to an exchange of ambassadors. In any case, there is no comparison between the possibilities for contacts and mutual information that the English representative in Beijing has and those which are offered the ambassador of Great Britain in Bucharest. L. Ch. Glass acknowledged that there are many "unfortunate elements" in the position of the United States and, in general, of the Western powers towards China, such as the policy of isolation or the attitude adopted on the issue of receiving China in the UN.

□In another order of ideas, the English ambassador announced that he had to raise an issue with a more delicate character, however, one in which the government of Great Britain has manifested special interest, adding at the same time that he in no way insists on receiving a response.

□In the last three years, Romania has imposed itself on the international arena as an independent and sovereign state, and has affirmed its personality among the ranks of the other socialist states. On this point, Ambassador Glass declared that he has followed with very much interest the festive spectacle on the occasion of the day of Unification from the evening of January 24, which, in his opinion, was oriented on the idea of the "continuity of the Romanian spirit." Romania's policy of independence and sovereignty was confirmed on the occasion of the visit of the Romanian party and governmental delegation in the USSR, in the summer of last year. A simple reading of the common Communiqué that was published at the end of the visit shows that the government of the Soviet Union accepted the great majority of the Romanian theses regarding the relations between socialist countries.

□The essential question that is raised could be formulated in the following manner: Does the Romanian leadership appreciate that the Soviet government approved and

sincerely supports the principles formulated in the communiqué, or is there a possibility that the Soviet Union might try to exercise some political or economic pressure on Romania in an attempt to modify its current course?

□ Great Britain would not be pleased if any misunderstanding broke out between Romania and the USSR. The British government would desire that there were no fights anywhere in the world, including in the situation at hand.

□ Comrade Nicolae Ceausescu clarified at the start that the relations between the Socialist Republic of Romania and the Soviet Union are good. Regarding the content of the joint communiqué given as a result of the visit in the USSR, it would be mistaken to consider that the Soviet Union "accepted" or "approved" certain theses. It would be more correct to say that, the communiqué affirmed the principles that stand at the basis of the relations of relations between Romania and the Soviet Union and which correspond to the policies of the two countries. The communiqué represents a reaffirmation of the basic principles that guide the relations between socialist countries, principles that Romania has followed and will follow with consequence. At the same time, it is no secret for anyone, including for the ambassador of Great Britain, that in there past there have appeared differences of opinion between Romania and certain socialist countries in connection with some issues of economic collaboration. Romania considers that the institution of supra-state forms or organisms for the coordination or direction of economic collaboration is not a problem for today or the near future, but rather belongs to a historical perspective in the distant future. When life places this issue on the daily agenda, then the most appropriate forms and methods for resolving it will be found. On cannot exclude other attempts to revive this idea, however, the position of Romania remains the same, firmly based on the strict respect of the acknowledged principles of relations between socialist countries.

[...]